

Dit prentje is een herinnering aan

Hennie Ensink op Reimer

Weduwnaar van Marietje Blokhuis

Geboren 2 mei 1920 te Beuningen. Na voorzien te zijn van de Sacramenten der Zieken, overleed hij maandagmorgen 5 oktober 1998.

Vader werd geboren in Beuningen en heeft daar zijn hele leven gewoond. Op 16 juni 1951 trouwde hij Marietje Blokhuis en vormde met hun zeven kinderen een hecht gezin dat jaren lang woonde in "t holten huske an de Nijenhaer". Vader was de timmerman die voor veel vrienden en bekenden altijd klaar stond met zijn vakmanschap. Hij heeft zijn hele leven hard, maar wel met heel veel liefde en plezier gewerkt.

Zijn liefde voor zijn beroep is dan ook te zien aan alles wat er door zijn handen werd gemaakt. Moest er iets gebouwd of veranderd worden, dan kwam Pa om dit voor ons te realiseren. Je hoefde maar te zeggen hoe je het wilde hebben en hij maakte het. De deur stond altijd en voor iedereen open en voor ieder kind en kleinkind had hij z'n eigen grapjes.

Toen hij echter na het overlijden van Ma, zelf ook nog geveld werd door een hart-infarct, ging het langzaam bergafwaarts met hem. Helaas miste hij zijn vrouw Marietje zoveel dat hij ons langzaam maar zeker ontglipte. Ondanks alle zorg en liefde die hij van alle kinderen en kleinkinderen mocht ontvangen, met name van Marga en Arnold met

hun kinderen Thomas en Sander. Het laatste half jaar van zijn leven heeft hij echter niet meer aan de Nijenhaer mogen doorbrengen en dat doet ons verdriet. Wij zijn echter blij en dankbaar voor de liefdevolle verzorging die hij heeft mogen genieten in het Verpleeghuis Twente-Oost te Denekamp. Langaars deze weg willen wij hen hiervoor bedanken.

Wij hebben intens verdriet dat hij niet meer bij ons is, maar zoeken troost in het feit dat hij nu is waar hij (diep in zijn hart) de laatste jaren wilde zijn: bij zijn vrouw Marietje, onze moeder en oma. Pa en Ma bedankt voor alles.

Iedereen die in de afgelopen dagen, op welke manier ook, met ons heeft meegeleefd, willen wij hiervoor hartelijk dank zeggen.

Oktober 1998

Kinderen en kleinkinderen

*Je handen hebben voor ons gewerkt
Je hart heeft voor ons geklopt
Je ogen hebben ons tot het laatst gezocht
Nimmer klagend, altijd stil dragend
Ging je moedig door steeds weer
Tot op het laatste moment
Het wilde niet meer
Rust nu maar uit
Je bent bevrijd uit je lijden
Maar oh, wat is het zwaar
Om van je te moeten scheiden*